

Bruxelles, 1 iunie 2023
(OR. en)

**Dosar interinstituțional:
2023/0172 (COD)**

**10103/23
ADD 1**

**TRANS 217
MAR 77
CODEC 1008
IA 128
OMI 45**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	1 iunie 2023
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2023) 272 final - ANNEX
Subiect:	ANEXĂ la Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2009/21/CE privind respectarea obligațiilor statelor de pavilion

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2023) 272 final - ANNEX.

Anexă: COM(2023) 272 final - ANNEX

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 1.6.2023
COM(2023) 272 final

ANNEX

ANEXĂ

la

**Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului
de modificare a Directivei 2009/21/CE privind respectarea obligațiilor statelor de
pavilion**

{SEC(2023) 210 final} - {SWD(2023) 165 final} - {SWD(2023) 166 final}

ANEXĂ
„ANEXĂ

Rezoluția A.1070(28)

(adoptată la 4 decembrie 2013)

CODUL DE APLICARE A INSTRUMENTELOR OMI (CODUL III)

PARTEA 1 – DOMENII COMUNE

Obiectiv

1. Obiectivul prezentului cod este de a consolida siguranța maritimă globală și protecția mediul marin și de a sprijini statele în punerea în aplicare a instrumentelor organizației.
2. Diferitele state vor interpreta prezentul cod în funcție de propriile circumstanțe și trebuie să aibă obligații de punere în aplicare doar cu privire la instrumentele pentru care au calitatea de guverne contractante sau de părți. Ca urmare a poziției geografice și a circumstanțelor, unele state pot avea un rol mai important în calitate de stat de pavilion decât în calitate de stat al portului sau de stat costier, în timp ce altele pot avea un rol mai important în calitate de stat costier sau de stat al portului decât în calitate de stat de pavilion.

Strategie

3. Pentru ca un stat să îndeplinească obiectivul prezentului cod, se recomandă ca acesta:
 1. să elaboreze o strategie de ansamblu pentru a se asigura de îndeplinirea obligațiilor și a responsabilităților internaționale care îi revin în calitate de stat de pavilion, stat al portului și stat costier;
 2. să instituie o metodologie de monitorizare a strategiei și să evalueze dacă aceasta asigură punerea în aplicare efectivă și asigurarea respectării instrumentelor internaționale obligatorii relevante și
 3. să revizuiască permanent strategia pentru a atinge, a menține și a-și îmbunătăți performanța și capacitatea organizaționale generale în calitate de stat de pavilion, stat al portului și stat costier.

Prevederi generale

4. În temeiul dispozițiilor generale ale dreptului tratatelor și ale convențiilor OMI, statele trebuie să fie responsabile de promulgarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative și de luarea tuturor celorlalte măsuri care ar putea fi necesare pentru ca aceste instrumente să aibă efect deplin și complet, astfel încât să asigure ocrotirea vieții omenești pe mare și protecția mediului marin.
5. Atunci când iau măsuri pentru prevenirea, reducerea și controlul poluării mediului marin, statele trebuie să acționeze în așa fel încât să nu transfere, direct sau indirect, prejudiciul sau pericolele dintr-o zonă în alta și să nu înlocuiască un tip de poluare cu altul.

Domeniu de aplicare

6. Codul urmărește să abordeze aspectele care sunt necesare pentru ca un guvern contractant sau o parte să aplice în totalitate și pe deplin dispozițiile instrumentelor

internaționale aplicabile pentru care are calitatea de guvern contractant sau de parte, referitoare la:

1. ocrotirea vieții omenești pe mare;
 2. prevenirea poluării de către nave;
 3. standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart;
 4. liniile de încărcare;
 5. măsurarea tonajului navelor și
 6. reglementările pentru prevenirea abordajelor pe mare.
7. La elaborarea politicilor, a legislației, a normelor și a reglementărilor asociate și a procedurilor administrative pentru punerea în aplicare și asigurarea respectării acestor obligații și responsabilități de către stat, trebuie să fie luate în considerare și abordate următoarele domenii:
1. jurisdicția;
 2. organizarea și autoritatea;
 3. legislația, normele și reglementările;
 4. promulgarea instrumentelor, a normelor și a reglementărilor internaționale obligatorii aplicabile;
 5. modalitățile de asigurare a respectării normelor;
 6. funcțiile de control, inspecție, audit, verificare, aprobare și certificare;
 7. selectarea, acreditarea, autorizarea, împuternicirea și monitorizarea organizațiilor recunoscute, după caz, și a controlorilor desemnați;
 8. investigațiile care trebuie raportate organizației și
 9. raportarea către organizație și către alte administrații.

Acțiuni inițiale

8. Atunci când un instrument nou sau modificat al organizației intră în vigoare pentru un stat, guvernul statului respectiv trebuie să fie în măsură să pună în aplicare și să asigure respectarea prevederilor acestuia printr-o legislație națională corespunzătoare și să asigure infrastructura necesară de punere în aplicare și de asigurare a respectării normelor. Aceasta înseamnă că guvernul statului trebuie:

1. să aibă capacitatea de a promulga legi care să permită exercitarea efectivă a jurisdicției și a controlului în chestiuni administrative, tehnice și sociale cu privire la navele care arborează pavilionul său și, în special, să asigure temeiul juridic pentru cerințele generale cu privire la registre, inspecția navelor, legile privind siguranța și prevenirea poluării care se aplică acestor nave și elaborarea reglementărilor aferente;
2. să dispună de un temei juridic pentru asigurarea respectării actelor cu putere de lege și a normelor administrative naționale, care să includă procedurile de investigare și procedurile penale aferente și
3. să dispună de personal suficient cu expertiză în domeniul maritim care să ofere asistență în ceea ce privește promulgarea legilor naționale necesare și achitarea de

toate responsabilitățile statului, inclusiv în ceea ce privește raportarea prevăzută în convențiile respective.

Comunicarea informațiilor

9. Statul trebuie să comunice tuturor părților interesate strategia sa menționată la punctul 3, inclusiv informații cu privire la legislația națională.

Evidențe

10. Trebuie întocmite și păstrate evidențele necesare pentru a face dovada conformității cu cerințele, precum și a funcționării eficiente a statului. Evidențele trebuie să fie lizibile, ușor de identificat și de accesat. Trebuie instituită o procedură documentată privind definirea controalelor necesare pentru identificarea, stocarea, protejarea, accesarea, perioada de păstrare și eliminarea înregistrărilor.

Îmbunătățiri

11. Statele trebuie să îmbunătățească permanent adecvarea măsurilor luate pentru a pune în aplicare convențiile și protocoalele pe care le-au acceptat. Îmbunătățirile trebuie realizate prin aplicarea riguroasă și eficientă a legislației naționale și prin asigurarea respectării acesteia, după caz, precum și prin monitorizarea conformității.

12. Statul trebuie să încurajeze o cultură care să ofere oportunități de îmbunătățire a performanței în activitățile din domeniul siguranței maritime și al protecției mediului, de exemplu prin:

1. programe de formare continuă privind siguranța și prevenirea poluării;
2. exerciții regionale și naționale privind siguranța și prevenirea poluării, cu implicarea unui spectru larg de organizații naționale, regionale și internaționale legate de domeniul maritim, a companiilor și a navigatorilor și
3. utilizarea unor mecanisme de recompensare și stimulare a companiilor de transport maritim și a navigatorilor pentru îmbunătățirea siguranței și prevenirea poluării.

13. În plus, statul trebuie să ia măsuri pentru a identifica și elimina cauza oricărei neconformități pentru a preveni repetarea acesteia, de exemplu prin:

1. examinarea și analizarea neconformităților;
2. aplicarea măsurilor corective necesare și
3. examinarea măsurilor corective luate.

14. Statul trebuie să stabilească măsurile necesare pentru a elimina cauzele posibilelor neconformități, pentru a preveni apariția acestora.

PARTEA 2 – STATELE DE PAVILION

15. În vederea îndeplinirii efective a responsabilităților și obligațiilor care le revin, statele de pavilion trebuie:

1. să pună în aplicare politici prin emiterea de legi și orientări naționale care vor contribui la punerea în aplicare și asigurarea respectării cerințelor tuturor convențiilor și protocoalelor privind siguranța și prevenirea poluării la care sunt părți și
2. să atribuie, în cadrul administrațiilor lor, responsabilități de actualizare și revizuire a oricăror politici relevante adoptate, în funcție de necesități.

16. Statul de pavilion trebuie să instituie resursele și procesele necesare pentru administrarea unui program de siguranță și de protecție a mediului, care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

1. instrucțiuni administrative pentru punerea în aplicare a normelor și a reglementărilor internaționale aplicabile, precum și elaborarea și difuzarea oricăror reglementări interpretative naționale care pot fi necesare, inclusiv cu privire la certificatele eliberate de o societate de clasificare care este recunoscută de statul de pavilion în conformitate cu dispozițiile regulii XI-1/1 din SOLAS, certificate solicitate de statul de pavilion pentru a demonstra conformitatea cu cerințele structurale, mecanice, electrice și/sau cu alte cerințe ale unei convenții internaționale la care statul de pavilion este parte sau cu o cerință prevăzută de reglementările naționale ale statului de pavilion;

2. respectarea cerințelor instrumentelor internaționale aplicabile prin intermediul unui program de audit și de inspecție independent de orice organism administrativ care eliberează certificatele necesare și documentația relevantă și/sau de orice entitate căreia statul i-a delegat autoritatea de a elibera certificatele necesare și documentația relevantă;

3. respectarea cerințelor legate de standardele internaționale de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart. Aceasta presupune, printre altele:

1. formarea, evaluarea competenței și brevetarea navigatorilor;

2. brevete și atestate care să reflecte cu acuratețe competențele navigatorilor, folosind terminologia corespunzătoare, precum și termeni identici cu cei utilizați în orice certificat de echipaj de siguranță eliberat navei;

3. efectuarea unei investigații imparțiale cu privire la orice deficiență semnalată, produsă fie prin acțiunea, fie prin omisiunea titularilor de brevete sau atestate eliberate de stat, care poate reprezenta o amenințare directă pentru siguranța persoanelor sau a bunurilor pe mare ori pentru mediul marin;

4. modalități de retragere, suspendare sau anulare a brevetelor sau atestatelor eliberate de stat, atunci când acest lucru este justificat și atunci când este necesar pentru prevenirea fraudei și

5. dispoziții administrative, inclusiv cele care implică activități de pregătire, evaluare și certificare desfășurate sub autoritatea unui alt stat, care să fie de așa natură încât statul de pavilion să își accepte responsabilitatea de a asigura competența comandanților, a ofițerilor și a altor navigatori care efectuează serviciul la bordul navelor autorizate să arboreze pavilionul său;

4. efectuarea de investigații cu privire la accidente și tratarea adecvată și în timp util a cazurilor în care sunt implicate nave la care s-au constatat deficiențe și

5. elaborarea, documentarea și furnizarea de orientări cu privire la cerințele incluse în instrumentele internaționale relevante care sunt lăsate la latitudinea administrației.

17. Statul de pavilion trebuie să se asigure că navele autorizate să arboreze pavilionul său dispun de echipaj suficient și eficient, ținând seama de măsurile relevante existente, cum ar fi Principiile de stabilire a echipajului minim de siguranță adoptate de organizație.

Delegarea autorității

18. În ceea ce privește numai navele autorizate să arboreze pavilionul său, un stat de pavilion care autorizează o organizație recunoscută să acționeze în numele său în ceea ce privește efectuarea controalelor, a inspecțiilor și a auditurilor, emiterea certificatelor și a documentelor, marcarea navelor și alte activități statutare necesare în temeiul convențiilor organizației sau al legislației sale naționale, trebuie să reglementeze autorizația (autorizațiile) respectivă (respective) în conformitate cu cerințele aplicabile ale instrumentelor internaționale obligatorii astfel încât:

1. să stabilească că organizația recunoscută dispune de resurse adecvate din punctul de vedere al capacităților tehnice, manageriale și de cercetare pentru a-și îndeplini sarcinile atribuite, în conformitate cu standardele necesare pentru organizațiile recunoscute care acționează în numele administrației, prevăzute în instrumentele relevante ale organizației;
2. să aibă ca bază un acord oficial încheiat în scris între administrație și organizația recunoscută, care să cuprindă cel puțin elementele prevăzute în instrumentele relevante ale organizației, sau acorduri legale echivalente, și care poate avea ca bază modelul de acord pentru autorizarea organizațiilor recunoscute care acționează în numele administrației;
3. să emită instrucțiuni specifice care să detalieze măsurile care trebuie luate în cazul în care se constată că o navă nu este aptă să navigheze fără a pune în pericol nava sau persoanele de la bord sau dacă se constată că aceasta prezintă o amenințare excesivă pentru mediul marin;
4. să furnizeze organizației recunoscute toate instrumentele corespunzătoare din dreptul intern care pun în aplicare dispozițiile convențiilor, împreună cu interpretările acestora, și să specifice, doar pentru aplicarea la navele autorizate să arboreze pavilionul său, dacă vreunul dintre standardele suplimentare ale administrației este mai strict decât cerințele convențiilor în orice privință și
5. să impună organizației recunoscute să păstreze evidențe, care vor furniza administrației date menite să contribuie la interpretarea cerințelor cuprinse în instrumentele internaționale aplicabile.

19. Niciun stat de pavilion nu trebuie să mandateze organizațiile sale recunoscute să aplice altor nave decât cele autorizate să arboreze pavilionul său vreo cerință legată de propriile reguli de clasificare, cerințe sau proceduri sau de desfășurarea altor procese de certificare statutară care să fie mai strictă decât cerințele convenției și ale instrumentelor obligatorii ale organizației.

20. Statul de pavilion trebuie să instituie sau să participe la un program de supraveghere cu resurse adecvate pentru monitorizarea organizației (organizațiilor) sale recunoscute și comunicarea cu aceasta (acestea), pentru a se asigura că obligațiile sale internaționale sunt îndeplinite în totalitate, prin:

1. exercitarea autorității sale de a efectua controale suplimentare pentru a se asigura că navele autorizate să arboreze pavilionul său respectă efectiv cerințele instrumentelor internaționale aplicabile;
2. efectuarea controalelor suplimentare pe care le consideră necesare pentru a se asigura că navele autorizate să arboreze pavilionul său respectă cerințele naționale care completează cerințele internaționale obligatorii și

3. punerea la dispoziție de personal care să aibă o bună cunoaștere a normelor și reglementărilor statului de pavilion și ale organizațiilor recunoscute și care să fie disponibil pentru a efectua o supraveghere eficace a organizațiilor recunoscute.

21. Statul de pavilion care numește unul sau mai mulți controlori în scopul efectuării de controale, audituri și inspecții în numele său trebuie să reglementeze aceste numiri, după caz, în conformitate cu orientările prevăzute la punctul 18, în special la subpunctele 3 și 4.

Asigurarea respectării normelor

22. Statul de pavilion trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea normelor și standardelor internaționale de către navele autorizate să arboreze pavilionul său și de către entitățile și persoanele aflate sub jurisdicția sa, astfel încât să asigure respectarea obligațiilor sale internaționale. Aceste măsuri trebuie să cuprindă, printre altele:

1. interzicerea plecării din port a navelor autorizate să arboreze pavilionul său până când navele în cauză pot naviga în conformitate cu cerințele normelor și standardelor internaționale;

2. inspecția periodică a navelor autorizate să arboreze pavilionul său pentru a verifica dacă starea reală a navei și echipajul acesteia sunt conforme cu certificatele de la bord;

3. asigurarea de către controlor, în timpul inspecției periodice menționate la subpunctul 2, a faptului că navigatorii repartizați pe nave sunt familiarizați cu:

1. atribuțiile lor specifice și

2. amenajările, instalațiile, echipamentele și procedurile navei;

4. asigurarea faptului că echipajul navei, în ansamblul său, își poate coordona în mod eficace activitățile într-o situație de urgență și în îndeplinirea funcțiilor vitale pentru siguranță sau pentru prevenirea sau reducerea poluării;

5. prevederea, în actele cu putere de lege și normele administrative naționale, a unor sancțiuni suficient de severe pentru a descuraja încălcarea normelor și standardelor internaționale de către navele autorizate să arboreze pavilionul său;

6. intentarea de acțiuni în justiție, după efectuarea unei investigații, împotriva navelor autorizate să arboreze pavilionul său care au încălcat normele și standardele internaționale, indiferent de locul în care s-a produs încălcarea;

7. prevederea, în actele cu putere de lege și normele administrative naționale, a unor sancțiuni suficient de severe pentru a descuraja încălcările normelor și standardelor internaționale de către persoanele cărora li s-au eliberat brevete sau atestate sub autoritatea sa și

8. intentarea de acțiuni în justiție, după efectuarea unei investigații, împotriva persoanelor posesoare de brevete sau atestate care au încălcat normele și standardele internaționale, indiferent de locul în care s-a produs încălcarea.

23. Statul de pavilion trebuie să elaboreze și să pună în aplicare un program de control și monitorizare adecvat în următoarele scopuri:

1. de a asigura investigarea promptă și amănunțită a accidentelor, cu transmiterea de rapoarte către organizație, după caz;

2. de a asigura colectarea de date statistice, astfel încât să se poată efectua analize ale tendințelor în vederea identificării domeniilor cu probleme și

3. de a asigura un răspuns în timp util față de deficiențele și incidentele de presupusă poluare semnalate de statele portului sau de statele costiere.

24. În plus, statul de pavilion trebuie:

1. să asigure, prin legislația națională, conformitatea cu instrumentele internaționale aplicabile;
2. să dispună de un număr corespunzător de membri calificați ai personalului pentru punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației naționale menționate la subpunctul 15.1, inclusiv de personal care să efectueze investigații și controale;
3. să dispună de un număr corespunzător de membri calificați ai personalului statului de pavilion pentru a investiga incidentele în care navele autorizate să îi arboreze pavilionul au fost reținute de state ale portului;
4. să dispună de un număr corespunzător de membri calificați ai personalului statului de pavilion pentru a investiga incidentele în care statele portului pun sub semnul întrebării valabilitatea unui brevet sau a unui atestat sau competențele unei persoane posesoare de brevete sau atestate eliberate sub autoritatea sa și
5. să asigure pregătirea și supravegherea activităților controlorilor și a investigatorilor statului de pavilion.

25. Atunci când un stat de pavilion este informat că o navă autorizată să arboreze pavilionul său a fost reținută de un stat al portului, statul de pavilion trebuie să supravegheze luarea măsurilor corective adecvate pentru ca nava respectivă să se conformeze imediat instrumentelor internaționale aplicabile.

26. Un stat de pavilion sau o organizație recunoscută care acționează în numele acestuia trebuie să elibereze sau să autorizeze acordarea unui certificat internațional unei nave doar după ce stabilește că nava îndeplinește toate cerințele aplicabile.

27. Un stat de pavilion trebuie să elibereze unei persoane un certificat internațional de competență sau un atestat doar după ce stabilește că persoana îndeplinește toate cerințele aplicabile.

Controlorii statului de pavilion

28. Statul de pavilion trebuie să definească și să documenteze responsabilitățile, autoritatea și relațiile interpersonale ale tuturor membrilor personalului care gestionează, efectuează și verifică activități legate de siguranță și de prevenirea poluării sau cu efect asupra acestora.

29. Personalul responsabil cu controalele, inspecțiile și auditurile navelor și companiilor care fac obiectul instrumentelor internaționale obligatorii relevante sau care efectuează astfel de controale, inspecții și audituri trebuie să aibă cel puțin următoarele:

1. calificări corespunzătoare din partea unei instituții din domeniul maritim sau nautic și experiență relevantă în efectuarea serviciului pe mare ca ofițer brevetat al navei care deține sau a deținut un certificat de competență valabil la nivel de conducere și care și-a păstrat cunoștințele tehnice despre nave și exploatarea acestora de la obținerea certificatului de competență sau
2. o diplomă universitară sau un titlu echivalent eliberat de o instituție de învățământ terțiar într-un domeniu tehnic sau științific corespunzător recunoscut de către statul de pavilion sau

3. acreditarea de controlor în urma unui program oficial de pregătire care asigură același standard de experiență și competență în calitate de controlor ca cel prevăzut la subpunctele 29.1 și 29.2 și la punctul 32.

30. Personalul calificat în conformitate cu subpunctul 29.1 trebuie să fi efectuat servicii pe mare ca ofițer maritim de punte sau ca ofițer mecanic pe o perioadă de cel puțin trei ani.

31. Personalul calificat în conformitate cu subpunctul 29.2 trebuie să fi lucrat într-o funcție relevantă pe o perioadă de cel puțin trei ani.

32. În plus, acest personal trebuie să aibă cunoștințe practice și teoretice corespunzătoare despre nave și exploatarea acestora, precum și despre dispozițiile instrumentelor naționale și internaționale relevante care sunt necesare pentru a-și îndeplini sarcinile în calitate de controlori ai statului de pavilion, obținute prin programe de pregătire documentate.

33. Alți membri ai personalului care asistă la executarea acestor sarcini trebuie să aibă un nivel de studii, pregătire și supraveghere corespunzător sarcinilor pe care sunt autorizați să le îndeplinească.

34. Se recomandă ca experiența anterioară relevantă în domeniul de competență să fie considerată un avantaj; în cazul în care persoana nu are experiență anterioară, administrația trebuie să asigure o pregătire corespunzătoare pe teren.

35. Statul de pavilion trebuie să pună în aplicare un sistem documentat pentru calificarea personalului și actualizarea permanentă a cunoștințelor acestuia în funcție de sarcinile pe care este autorizat să le îndeplinească.

36. Calificările corespunzătoare funcției (funcțiilor) care urmează să fie îndeplinită (îndeplinite) trebuie să vizeze:

1. cunoașterea normelor și a reglementărilor naționale și internaționale aplicabile navelor și companiilor, echipajului, încărcăturii și exploatării acestora;
2. cunoașterea procedurilor care trebuie aplicate în cadrul funcțiilor de control, certificare, investigare și supraveghere;
3. înțelegerea scopurilor și obiectivelor instrumentelor naționale și internaționale referitoare la siguranța maritimă și la protecția mediului marin, precum și ale programelor conexe;
4. înțelegerea procedurilor interne și externe desfășurate atât la bordul navei, cât și pe uscat;
5. deținerea competențelor profesionale necesare pentru îndeplinirea eficace și eficientă a sarcinilor;
6. conștientizarea deplină a aspectelor de siguranță în toate situațiile, inclusiv în ceea ce privește siguranța proprie și
7. pregătire sau experiență legată de diversele sarcini care urmează a fi îndeplinite și, de preferință, de funcțiile care urmează a fi evaluate.

37. Statul de pavilion trebuie să elibereze controlorului un document de identificare pe care acesta să îl poarte asupra sa pe durata îndeplinirii sarcinilor sale.

Investigațiile statului de pavilion

38. Investigațiile privind siguranța maritimă trebuie să fie efectuate de investigatori imparțiali și obiectivi, calificați corespunzător și cu cunoștințe corespunzătoare privind aspectele legate de accident. Sub rezerva oricărui acord cu privire la statul sau statele

responsabile pentru investigația în materie de siguranță maritimă, statul de pavilion trebuie să pună la dispoziție investigatori calificați în acest scop, indiferent de locul accidentului sau incidentului.

39. Se recomandă ca statul de pavilion să se asigure că investigatorii dețin cunoștințe profesionale și experiență practică în domeniile care țin de atribuțiile lor obișnuite. În plus, pentru a ajuta investigatorii să își îndeplinească sarcinile în afara misiunilor obișnuite, se recomandă ca statul de pavilion să asigure acces rapid la expertiză în următoarele domenii, în funcție de necesități:

1. navigația și regulamentele privind abordajele;
2. reglementările statului de pavilion privind certificatele de competență;
3. cauzele poluării marine;
4. tehnici de intervievare;
5. strângerea de probe și
6. evaluarea efectelor elementului uman.

40. Se recomandă investigarea oricărui accident care implică vătămări corporale care impun o absență de la serviciu timp de trei zile sau mai mult, precum și a deceselor cauzate de accidente de muncă și de accidente ale navelor statului de pavilion, și publicarea rezultatelor acestor investigații.

41. Accidentele navelor trebuie investigate și raportate în conformitate cu instrumentele internaționale relevante, ținând seama de Codul de investigare a accidentelor, cu eventualele modificări ulterioare, și de orientările elaborate de organizație. Raportul de investigație trebuie transmis organizației împreună cu observațiile statului de pavilion, în conformitate cu orientările menționate mai sus.

Evaluare și reexaminare

42. Statul de pavilion trebuie să își evalueze periodic performanța în ceea ce privește punerea în aplicare a proceselor administrative, a procedurilor și a resurselor necesare pentru a-și îndeplini obligațiile în conformitate cu instrumentele internaționale la care este parte.

43. Criteriile de evaluare a performanței statelor de pavilion trebuie să includă, printre altele, ratele de reținere a navelor în cadrul controlului statului portului, rezultatele inspecțiilor efectuate de statul de pavilion, statisticile privind accidentele, procesele de comunicare și de informare, statisticile privind pierderile anuale [excluzând pierderile totale constructive (CTL)] și alți indicatori de performanță adecvați pentru a stabili dacă personalul, resursele și procedurile administrative sunt adecvate pentru îndeplinirea obligațiilor statului de pavilion.

44. Elementele pentru care se recomandă o reexaminare periodică pot cuprinde, printre altele:

1. ratele pierderilor de nave și rata accidentelor, pentru a identifica tendințele de-a lungul anumitor perioade de timp;
2. numărul de cazuri verificate de nave reținute, în raport cu mărimea flotei;
3. numărul de cazuri verificate de incompetență sau de nereguli comise de persoane posesoare de brevete sau de atestate eliberate sub autoritatea statului de pavilion;
4. răspunsuri la rapoartele statului portului referitoare la deficiențe sau la intervențiile acestuia;
5. investigații privind accidentele grave și foarte grave și lecțiile învățate din acestea;

6. resursele tehnice și de altă natură angajate;
7. rezultatele inspecțiilor și ale controalelor efectuate asupra navelor din flotă;
8. investigațiile privind accidentele de muncă;
9. numărul de incidente și încălcări care intră sub incidența reglementărilor internaționale aplicabile în materie de prevenire a poluării marine și
10. numărul de suspendări sau retrageri de brevete, atestate, aprobări sau documente similare.”

•